

ת"פ (כפר סבא) 35643-03-25 - גיל רשף נ' מדינת ישראל

ת"פ (כפר-סבא) 35643-03-25 - גיל רשף נ' מדינת ישראל/שלוס כפר-סבא

ת"פ (כפר-סבא) 35643-03-25

גיל רשף

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלוס בכפר-סבא

[07.07.2025]

כבוד השופט, סגן הנשיא עמית פרייז

החלטה

פתח דבר

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה סתם.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 21/12/23 בשעה 7:00 או בסמוך לכך, שחתה המתלוננת בברכת קאנטרי כפר סבא, והנאשם אף הוא שחה במסלול בבריכה. באותן הנסיבות, העירה המתלוננת לנאשם מספר פעמים על כך שפגע בגופה בזמן ששחה. בהמשך, לאחר שהעירה המתלוננת לנאשם פעם נוספת על אופן שחייתו, לפת הנאשם את המתלוננת במותניה, הרים אותה מעלה, והשליך אותה לעבר מסלול השחייה הסמוך.

כתב האישום הוגש לאחר שהנאשם דחה הצעה שניתנה לו על ידי המאשימה לסגור התיק בהסדר מותנה. זאת מכיוון שהנאשם הביע רצונו שהתיק ייסגר בעילה של חוסר אשמה.

הנאשם טוען לביטול כתב האישום בשל הגנה מן הצדק (אכיפה בררנית) וזוטי דברים.

אדון בטענות אלה אחת לאחת.

טענת האכיפה הבררנית

לדברי ב"כ הנאשם, בחקירתו במשטרה טען הנאשם כי האירוע התחלק לשלושה חלקים. בחלק הראשון המתלוננת תפסה בחוזקה בידו, וביקשה ממנו לעזוב את המסלול. בחלק השני המתלוננת חסמה את דרכו, ולא אפשרה לו להתקדם. בחלק השלישי, שרק הוא מוזכר בכתב האישום, המתלוננת הצמידה את הנאשם באמצעות גופה לחבל, ורק על מנת להשתחרר מאחיזתה הכואבת, הנאשם הרים אותה והעבירה למסלול אחר.

כשבעה חודשים וחצי לאחר חקירתו במשטרה, הנאשם הגיש תלונה מסודרת במשטרה נגד המתלוננת, נוכח התנהלותה הנטענת על ידו. זאת הגם כי התנהלות זו תוארה על ידו, כאמור, עוד בעת שהוא עצמו נחקר במשטרה. ככל הידוע לנאשם, המתלוננת לא נחקרה באזהרה, וגורל התיק שנפתח בעקבות תלונתו לא ידוע לו. נטען כי האלימות שננקטה על ידי המתלוננת כלפי הנאשם הייתה משמעותית יותר מזו שהמתלוננת טוענת כי נקט כלפיה, כאשר זו הינה בבחינת לפיתה בלבד. נוכח האמור לעיל, הנאשם טוען כי המאשימה נקטה כלפיו באכיפה בררנית, עת בחרה להעמידו לדין לצד אי נקיטת הליכים כנגד המתלוננת. בתגובת המאשימה נטען כי בניגוד לנטען בבקשה, הנאשם טען בחקירתו במשטרה לגבי התנהלותה המוקדמת של המתלוננת, שבעת ובעונה אחת זו חסמה דרכו ואחזה בידו, אמרה לו שלא ישחה עוד בנתיב זה, והוא המשיך לשחות לאחר שאמר לה שהיא יכולה לעבור ותשחרר את ידו, כאשר בסיבוב הבא חסמה דרכו והוא הזיז אותה הצידה לנתיב ליד. לטענת ב"כ המאשימה, קיים חוסר מידתיות בין מעשי הנאשם למעשי המתלוננת הנטענים כלפיו. זאת בכך שהנאשם לפת את גופה של המתלוננת, הרימה למעלה והשליכה אל עבר מסלול השחייה הסמוך. כמו כן נטען כי כאשר שני השלבים המתוארים אינם סימולטניים, עמדה בפני הנאשם האפשרות להתלונן לאחראי על המקום על התנהגות המתלוננת בשלב הראשון, אך חלף זאת פעל כנגדה באלימות בשלב השני. ב"כ המאשימה מאשרת כי כתב האישום הוגש מבלי שהמתלוננת נחקרה על אחיזת היד (לכאורה). עם זאת, ההצעה שניתנה לנאשם לסיום התיק בהסדר מותנה, נתנה מענה לפגם (לכאורה) זה. כעולה מטיעוני הצדדים, טענת האכיפה הבררנית במקרה זה מתייחסת לשני מעורבים באותו אירוע, הלא הם הנאשם והמתלוננת. אין מחלוקת בין הצדדים, שלצד העמדת הנאשם לדין בגין תלונת המתלוננת, הרי שהמתלוננת אף לא נחקרה תחת אזהרה בגין תלונת הנאשם. דא עקא, שבין הצדדים קיימת מחלוקת ראייתית בדבר השתלשלות האירוע לחלקיו השונים. הדברים אמורים בין היתר במספר חלקי האירוע הניתנים להפרדה מסויימת, דיוק מעשיה של המתלוננת כלפי הנאשם, ודיוק מעשיו של הנאשם כלפיה. בהתאם להלכה הפסוקה, הביקורת השיפוטית על החלטת רשויות התביעה בדבר העמדה לדין היא ביקורת שיפוטית מצומצמת, ובית המשפט יתערב בשיקול דעתה של התביעה רק במקרים בהם מדובר במשגה מהותי או עיוות מהותי היוצרים לשורשו של עניין (בג"צ 7195/08 אבו רחמה נ' תא"ל אביחי מנדלבליט הפרקליט הצבאי הראשי (פורסם בנבו 1/7/09)).

בשלב מקדמי זה, נוכח המחלוקת הראייתית לעיל, לא ניתן לקבוע במדויק את אשר התרחש באירוע הכולל. אינני קובע מסמרות בשאלה אם תיאור הנאשם כיום את מעשיו ומעשי המתלוננת באירוע מצביע על אכיפה בררנית, ובמידת הצורך השאלה תוכרע אם תיאור זה יתקבל על ידי בית המשפט אחרי שמיעת ראיות. לעת הזו, כאשר תיאור זה לא מקובל על המאשימה, אלא שזו טוענת לפרטי אירוע אחרים, שעל פניו מלמדים על פער גדול בין המיוחס לנאשם לבין המיוחס למתלוננת, לא סברתי כי נתקיימו הנסיבות החריגות לעיל המצדיקות התערבות בשיקול דעת המאשימה להעמיד הנאשם לדין. אדרבא, כאשר המאשימה היתה מוכנה לנקוט כנגד הנאשם באמצעי אכיפתי מתון בהרבה בדמות הסדר מותנה.

על כן, לעת הזו נדחית טענת האכיפה הבררנית.

זוטי דברים

ב"כ הנאשם טוענת כי לאור מיהות המעורבים יש לקבל את טענת זוטי הדברים.

הנאשם בן 53, נשוי ואב לארבעה ילדים, כששניים מהם משרתים בצה"ל. הוא נעדר עבר פלילי ומלבד האירוע, מעולם לא נחקר במשטרה. במסגרת עבודתו עובד עם גופים בטחוניים, גם עם המשטרה, וכל רישום פלילי, גם בדמות תיק סגור, עלול להזיק לו. לא זו אף זו, נזק כבר לו נגרם בדמות אי אישור הסיווג הבטחוני שלו על ידי מקום עבודתו, ואף סורב להיכנס לבסיס צבאי לצורך טקס הענקת דרגה לבתו.

לצד זאת, המתלוננת מתוארת כבעייתית בהתנהלותה כלפי אחרים בקאנטרי בו התרחש האירוע, דבר אשר על פי הנטען אף הוביל להפסקת המנוי שלה שם.

נטען כי מדובר בעבירה ברף נמוך, כאשר המתלוננת הסלימה והעצימה את האירוע ואף תקפה את הנאשם. כמו כן הנאשם טען להגנה עצמית, אך באת כוחו ערה לכך שלא ניתן להכריע כעת בטענה זו.

דא עקא שאף ביחס לטענת זוטי הדברים המחלוקת הראייתית הינה רלבנטית. כדי לענות לשאלה האם מדובר בנסיבות מעשה אשר הינן קלות ערך, יש לקבוע תחילה מהן הנסיבות, וכעת טרם בשלה העת לעשות כן. למותר לציין כי הנטען על ידי המאשימה ביחס להתנהלות הנאשם בוודאי אינו עולה

לכדי מעשה קל ערך, עת נטען כי לא רק לפת המתלוננת, אלא הרים אותה והשליך אותה בבריכה.

באשר לתיאור נסיבותיו האישיות של הנאשם כמו גם הפגיעה הצפויה בו בשל ההליך, הרי שאלה לבדן לא מצדיקות את ביטול כתב האישום. לאחר שיוכרע התיאור העובדתי של האירוע, ניתן יהיה לבחון האם העובדות שייקבעו מגבשות אינטרס ציבורי אכיפתי הגובר על הפגיעה הצפויה לנאשם מהרשעה, אך גם זאת במסגרת בחינת סיום התיק באי הרשעה, ולא כעילה לביטול כתב האישום או זיכויו.

לגבי תיאור המתלוננת, הרי אף אם היה נקבע כי זה הינו נכון, אין בו, לא לבדו ולא עם תיאור נסיבות הנאשם, כדי לגבש זוטי דברים. לכל היותר המדובר באחת הדרכים לנסות לברר מהימנותה בהקשר של גרסתה לאירוע, וגם זאת ניתן לעשות רק במסגרת שמיעת ראיות, ולא כחלק מטיעון מקדמי.

אשר על כן, לעת הזו אף נדחית טענת זוטי הדברים.

סוף דבר

נוכח המפורט לעיל, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

התיק נקבע להקראה ליום 21/9/25 שעה 12:30. חובת התייצבות לנאשם, ובאת כוחו תודיע לו על כך.

נוכח האורכה המשמעותית עד הדיון הבא, הנובעת מתקופת הפגרה שבפתח ועומס דיונים בסמוך לפניה ובסמוך לאחריה, הרי שאם הנאשם בכל זאת יהיה מעוניין לבוא בדברים עם המאשימה מחדש לעניין סיום התיק בהסדר מותנה, עליו לנצל אורכה זו לשם כך, שכן לאחר פרק זמן כה ארוך בית המשפט יתקשה לדחות הדיון מחדש לשם כך. ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, בהעדר הצדדים.

ה